

Rampa IX Art Museum Foundation

Rama IX Art Museum Foundation

การแสดงผลงานจิตรกรรมสีน้ำ ครั้งที่ 3
ของ "กลุ่ม WHITE"

3rd Water Colours Exhibition
by "The White Group"

3 - 26 กุมภาพันธ์ 2527

3 - 26 February 1984

ณ หอศิลป์พระศรี

At The Bhirasri Institute of Modern Art
Soi Attakarnprasit Southsathorn Rd. Bangkok
10.00 A.M. - 6.00 P.M. (Except Monday)

ขออรรถการประสิทธิ์ ถนนสาทรใต้ กรุงเทพฯ ๑

10.00 - 18.00 น.

ศิลปินรับเชิญ

อาจารย์นิโร ยะโกตา

INVITED ARTISTS

NIRO YOKOTA

"The White"

อาจารย์สวัสดิ์ คันติสุข (ศิลปินสมัครใจ)

SAWASDI TANTISUK

นายวิโชค มุกดามณี

"WHITE GROUP"

VICHOKE MUKDAMANEE

นายธงศักดิ์ หงษ์แพง

THONGSAK HONGPAENG

นายสรณรงค์ สิงห์เสนี

SANNARONG SINGHAENI

น.ส.ศรีวรรณ เจนหัตถการกิจ

SRIWAN JANEHUTTAKANKIT

นายปริญญ์ คันติสุข

PRINYA TANTISUK

นายมนต์เชียร บุญมา

MONTIEN BOONMA

นายพิชิต ตั้งเจริญ

PICHIT THANGCHAROEN

นายสมศักดิ์ เขาวินธาดาทองส์

SOMSAK CHAOTHADAPONG

นายสมวงศ์ ทัพพรัตน์

SOMWONG TUPPARUT

นายมนต์ชัย ขาวสำอางค์

MONCHAI KAOSAM-ANG

นายสุภชัย สุชีโชติ

SUPACHAI SUKKEECHOTE

นายศราวุธ ดวงจำปา

SARAWOOTH DAONGJAMPAR

อธิบดีพนักงานจาก

หอศิลป์พระศรี

คำนำ

หอศิลป์ พีระศรี มีความยินดีเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้รับเกียรติจากกลุ่มไวท์ให้เป็นเจ้าภาพในการจัดงานของกลุ่มอีกวาระหนึ่ง การเตรียมงานนิทรรศการครั้งที่ 3 ของกลุ่มศิลปินนี้ ได้เป็นไปอย่างแข็งขัน ซึ่งนอกจากจะเป็นการได้มาของผลงานเพื่อแสดงออกสู่สายตาประชาชน การพบปะปรึกษาหารือระหว่างศิลปินในกลุ่ม ก็ได้มาถึงความเข้าใจ ความคิดเกี่ยวกับวงการศิลปะของไทย และสังคมไทย เพื่อได้เป็นแนวทางให้ศิลปิน ทำงานสอดคล้องกับความเป็นจริงอีกด้วย

หอศิลป์ พีระศรี หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลงานในนิทรรศการในครั้งนี้ จะเป็นที่สนใจและประทับใจแก่ผู้เข้าชมอีกเช่นเคย

ฉัตรวิชัย พรหมหัตถเวท

หอศิลป์ พีระศรี

INTRODUCTION

The Bhirasri Institute of Modern Art is most pleased that it is hosting yet another exhibition by the White Group. The preparation of the Group's third show has been most actively pursued by the artists concerned, which, apart from resulting in some of the most interesting recent Thai contemporary works to be shown to the public, the artists' frequent meeting have also given rise to a common understanding of the Thai art circle and Thai society, gaining for the artists a realistic attitude toward their work.

The BIMA hopes very much that the White Group's third show will prove to be as much as excitement to the public as the preceding ones.

Chatvichai Promadhattavedi
Bhirasri Institute of Modern Art.

กล่าวนำ

กลุ่ม "White" เป็นกลุ่มศิลปินอิสระและคณาจารย์ผู้สอนศิลปะ ได้ร่วมกันก่อตั้งกลุ่มขึ้น เพื่อมุ่งสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่เสนอรูปแบบ เนื้อหา ตลอดจนเทคนิควิธีการแสดงออกทางศิลปะที่ต่างไปจากผลงานศิลปะร่วมสมัยในปัจจุบันเพื่อให้เกิดผลต่อวิวัฒนาการของการแสดงออกทางศิลปะร่วมสมัยขึ้น ดังนั้นในปี พ.ศ. 2525 ได้ร่วมกันจัดแสดงผลงานต่อสาธารณชน ครั้งที่ 1 ขึ้น โดยสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมที่อาศัยสื่อการแสดงออกด้วยสีน้ำ อันเป็นเทคนิคทางจิตรกรรมที่ไม่ค่อยถูกนำมาใช้ในการสร้างสรรค์อย่างจริงจังในหมู่ศิลปินร่วมสมัยปัจจุบันซึ่งศิลปินกลุ่ม "White" ได้นำมาสร้างสรรค์เพื่อจุดมุ่งหมายของกลุ่มดังกล่าวข้างต้น และในปีพ.ศ. 2526 ได้ร่วมกันกำหนดหัวข้อเพื่อเป็นแนวทางในการแสดงออกร่วมกัน โดยใช้เทคนิคทางารสร้างสรรค์จิตรกรรมสีน้ำว่า "ชีวิต" เพื่อที่จะสะท้อนชีวิตและความรู้สึกที่ได้รับจากธรรมชาติแวดล้อมและสังคมปัจจุบัน การกำหนดหัวข้อครั้งที่ 2 นี้ เพื่อช่วยให้ช่องว่างระหว่างความรู้ความเข้าใจ ในศิลปะร่วมสมัยของประชาชนกับวิธีการแสดงออกทางศิลปะเฉพาะตัว-อารมณ์ ความเชื่อความรู้สึกของศิลปินให้ใกล้ชิดกันมากยิ่งขึ้น

ซึ่งจากการแสดงผลงานทั้ง 2 ครั้งที่ผ่านมาและในครั้งที่ 3 นี้ "กลุ่ม White" ได้เชื้อเชิญศิลปินอาวุโสที่สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมเทคนิคของสีน้ำเข้าร่วมแสดงเพื่อก่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการสร้างสรรค์เทคนิคของสีน้ำของศิลปินอาวุโสกับของศิลปินกลุ่ม "White" อันยังประโยชน์ให้แก่ผู้สนใจศิลปะโดยทั่วไปได้ศึกษาและเข้าใจในวิวัฒนาการและการเคลื่อนไหวรูปแบบและการแสดงออกของศิลปะร่วมสมัยในปัจจุบันได้ดียิ่งขึ้น

ผลงานจากการแสดงจิตรกรรมสีน้ำครั้งที่ 3 ของกลุ่ม "White" เหล่านี้ก็จะแสดงให้เห็นจุดมุ่งหมายของกลุ่มที่ยังยึดมั่นอยู่กับการสร้างสรรค์รูปแบบ เนื้อหาและวิธีการแสดงออกภายใต้เทคนิคของจิตรกรรมสีน้ำที่เป็นแนวทางใหม่ และในครั้งนี้นอกจากสิ่งสะท้อนให้เห็นวิวัฒนาการของความเชื่อ, ความคิด และบุคลิกลักษณะเฉพาะตัวที่ปรากฏในผลงานของศิลปินกลุ่ม "White" แต่ละคนได้อย่างดี อันจะเป็นประโยชน์ต่อการศิลปะร่วมสมัยและผู้สนใจศิลปะโดยทั่วไป

กลุ่ม "White"
8 กุมภาพันธ์ 2527

STATEMENT

The 'White' group in made up of artists and art teachers who come together with the intention of exploring new possibilities in art, be it subject matter, style or technique. The group presented its first exhibition in 1982; its common effort then was to work in watercolour, a medium which up to then had not been given any serious consideration by present day Thai artists. In its next exhibition in 1982, still working in watercolour, the group introduced a common theme 'Life', as life in nature as well as in the modern social environment. The purpose was to bridge the gap of people's understanding of art and each artist's individual expression.

A feature of the past two exhibitions was the participation of senior watercolourists. The presence of their works gave a sense of continuation between the old and the new, and the works provide a developmental framework from which new works may be better appreciated.

In this third exhibition by the 'White' group, the group still adheres to the watercolour medium, but the emphasis will shift to the artists, to their individual concepts and styles which have evolved over the years.

"White group"

2nd February 1984

ทัศนะและแนวความคิดของศิลปิน "กลุ่ม White"

ในการจัดการแสดงผลงานของ "กลุ่ม White" ครั้งนี้ นับเป็นการรวบรวมผลงานสีน้ำหลายแนวทาง ซึ่งมีรูปแบบตลอดจนแนวทางการสร้างสรรค์ที่แตกต่างกันออกไปตามทัศนะส่วนตัวของศิลปิน บทสัมภาษณ์นี้เป็นบทความเสนอความคิดเห็นของศิลปินแต่ละท่านที่ร่วมอยู่ในการแสดง และได้เสนอความเห็นที่น่าสนใจไว้ อันจะเป็นการเสนอทัศนะบางประการอันเกี่ยวข้องกับศิลป ผลงานส่วนตัว ความรู้สึกภายใน ตลอดจนแรงบันดาลใจที่นำมาสู่การสร้างสรรคผลงาน

อาจารย์โร โยโกดา

ศิลปินอาวุโสซึ่งมีอายุย่างเข้าวัย ๘๐ ปี แต่รักสีน้ำเป็นชีวิตจิตใจ สร้างสรรค์ผลงานอยู่โดยตลอด เป็นศิลปินรับเชิญของ "กลุ่ม White" ถึงแม้ว่าการสื่อสารทางภาษาจะนำไปสู่การเสนอทัศนะจะยากลำบาก เพราะท่านอาจารย์วัยสูงและพูดน้อย บางครั้งอาจารย์พูดภาษาจีน แต่ใช้มือประกอบทางซึ่งเสมือนหนึ่งแปลหลักให้เราได้ยินและจับต้องจนกระทั่งสร้างสรรคศิลปต่อไปก็ดี

"ไม่อยากจะพูดเก่า ขอเขียนพูดใหม่ จะไปเขียนที่คำนิยามสะดวกไม่ว่าจะพ้นการแสดงผลหรือเปล่า"

อาจารย์สวัสดิ์ ดันติสุข

แนวความคิดสร้างสรรค์ที่ศิลปินในแนวทางส่วนตัว โดยเฉพาะทางด้านกิจกรรมสีน้ำ

สีน้ำเป็นเรื่องที่เราแสดงออกโดยฉันทันที แล้วก็ไว เวลาเราจะนำคิดตัวไปเขียนที่อื่น ๆ มันง่ายและก็สะดวกกว่าสีอื่น ๆ เฉพาะตัวผมเองสมัคร เพราะมันทำได้สบาย ๆ เราไม่ต้องไปคิดอะไรมาก มีแต่เพียงกระดาษแล้วก็มีสีน้ำและการที่จะดำเนินการสีน้ำนั้น ผมคิดไปตามเรื่องเท่าที่จะเขียนเขียนทั้งเพื่อการศึกษา และเขียนเพื่ออยากให้ผลงานมันเป็นศิลป ซึ่งแต่ละรูปผมได้รับความบันเทิงใจมาจากธรรมชาติทั้งสิ้น บางครั้งไปเที่ยวพักผ่อน

เจอที่ ๆ คิดว่าเหมาะก็คว้าสีน้ำขึ้นมาเขียน และมีบางทีที่ไม่ได้ไปเขียนกับสถานที่จริง ๆ คิดผืนผ้าหรือเรื่องขึ้นมาก่อนเลยแต่ก็ได้รับความบันเทิงใจมาจากธรรมชาติเช่นกัน แนวทางการสร้างสรรค์ที่นั้นผมไม่คิดว่าจะต้องมีรูปลักษณะ (STYLE) อะไรมาบังคับ มันบอกผมเองว่าบางอย่างเราไปนั่งที่นั่นเพียงครึ่งชั่วโมงจะต้องทำให้มันเสร็จ แล้วเราอย่าไปแคร์ต้องมันเขียนจะไม่เป็นการจริงจัง บางครั้งพายุฝนหรืออะไรก็ตามมันมาเพียงชั่วครู่เราแต่บางครั้งที่เราได้รับความบันเทิงใจจากที่นั้น ๆ เราก็นำมาคิดโดยสร้างรูปทรง (FORM) บรรยายภาพขึ้นมาใหม่เป็นของตัวเอง มันก็เป็นอีกขั้นตอนหนึ่ง มันได้ความรู้สึกออกมาคนละอย่างกัน"

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่กลุ่ม "WHITE" สร้างผลงานจิตรกรรมสีน้ำในรูปแบบและวิธีการแสดงออกในลักษณะใหม่ ซึ่งแตกต่างไปจากลักษณะดั้งเดิมที่เคยทำมาแล้วในอดีต

"ถ้าหมายถึงว่าเขียนสีน้ำให้มันใส ๆ ตามความคิดดั้งเดิมนั้นก็มีคนพูดกันหลายคนไม่ว่าจริง แต่ผมคิดว่าทัศนคติมันไม่อยู่ตรงจุดนี้หรอกครับ การเปลี่ยนแปลงสำหรับวงการศิลปะมันอาจจะเกิดขึ้นได้ ทั้งที่ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมหลายอย่าง เช่นเรามีสีติดตัวไป 3,4 หลอด มีกระดาษที่ใสไปแล้วด้านหนึ่ง แต่ว่ามันอยู่ในที่ตรงนั้นมันไม่เขียน แล้วเราก็เขียนฉาบพ่นกันที่ใต้สีที่มันไม่ใสมัน แต่มันให้อารมณ์กับความรู้สึก เช่นพายุฝนหรืออะไรอย่างนั้น ซึ่งมันก็ขึ้นอยู่กับผลสำเร็จของงานชิ้นนั้นมากกว่าที่จะมาคิดว่ามันใสหรือไม่ใสดีกว่า เพราะในปัจจุบันนี้ไม่ใช่มีเพียงสีน้ำ สีฝุ่น มันมีการใช้สื่อประสม (MIXED MEDIA) มันมีอะไรต่อมิอะไรอีกหลายอย่างในการสร้างสรรค์งานศิลปะแบบใหม่ อันใดหากว่าบางคนจะใช้สีน้ำแล้วก็ยังใช้สีขาวปนซึ่งแต่ก่อนนี้เราอมรับกันไม่ได้ แต่เดี๋ยวนี้ยอมรับมันก็จะแปลกอะไรถ้าผลงานในอันนั้นมันออกมามีคุณค่าทางศิลปะเราก็น่าจะยอมรับ แต่บางทีการใช้สีอย่างนี้และกระดาษอย่างสีนั้นก็ออกมาใสบริสุทธิ์ มันชวนเขียนมากกว่า แต่อันนี้ผมว่าจะไปยึดถือตายตัวไม่ได้อีก ด้วยอย่างเช่น เขียนรูปดอกไม้ขาว ๆ ใสไปเท่าไรก็ดี แต่เมื่อเราเขียนตอนกลางคืนมันอาจจะมึนลักษณะที่เห็นเอง (OPAQUE) มีจุดที่สว่างก็สว่างใส เป็นดิน เพราะฉะนั้น

หมออาคาสนับสนุนถำรรมวิศตูลปรกณที่ท่ร้อมมูลเลวจะทลออกดู หมอเชื่อว่ากลุ่ม WHITE ที่ทำมาและทำกันต่อไป จะเห็นวิธนาการของกลุ่มหรือของแต่ละคนอย่างชัดเจน"

ศิลปินร่วมสมัยของไทยในปัจจุบันตามความคิดเห็นของอาจารย์ "ผมเห็นมันก้าวหน้าไปกว่าเก่าไม่ใช่น้อย ประเทศเราจะมีศิลปินที่ประเทศอื่น ๆ ในอันโลกนี้ก็มี ยกเว้นญี่ปุ่นซึ่งเจริญมากแล้ว เรามีองค์พระประมุขที่ทรงงานของจิตรกรรมด้วย แรก ๆ ที่เห็นว่าศิลปินไทยไปลอกฝรั่งมา แต่ผมเชื่อว่าเขาทำศิลปะที่ได้มาจากแรงบันดาลใจของธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและสังคม และเขาจึงจัดมัน จะดูความก้าวหน้าของเขา เราจะเห็นว่างานศิลปินไทยได้รับเกียรติได้รับรางวัลในการแสดงงานนานาชาติครั้งสำคัญ ๆ ทั้งในเอเชียและปัจจุบัน

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์

สำหรับกลุ่ม WHITE อาจารย์มีความคิดเห็นอย่างไร "ผมคิดว่ามีเป้าหมายที่ดีในการจัดแสดงงานนี้มา เพื่อที่จะนำความและเทคนิควิธีการเผยแพร่สู่ประชาชน เพราะทั่วโลกเขาทำกันไม่มาก พัฒนาไปถึงไหนต่อไหนแล้ว"

อาจารย์อาจารย์ช่วยสรุปการแสดงผล ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ที่ผ่านมาให้ผลอย่างไร

"กิจกรรมของกลุ่มทำให้เกิดการแพร่หลายขึ้นในการที่จะฟื้นฟูการเขียนสีน้ำ ทั้งในหมู่ประชาชน นักเรียน นักศึกษา ดังจะเห็นได้ว่ากลุ่มมีกลุ่มต่าง ๆ และนักศึกษาก็หันมาเขียนสีน้ำกันมากขึ้น"

อาจารย์มีความคิดเห็นอย่างไรกับเสียงวิพากษ์วิจารณ์ที่ว่า กลุ่ม WHITE ทำสีน้ำ ไม่ได้เขียนสีน้ำ

"รู้สึกว่ามี เพราะอย่างน้อยก็มีคนมองเราดู การที่แสดงงานแล้วไม่มีคนวิพากษ์วิจารณ์ก็อาจจะดีเพราะไม่มีคนสนใจและลงพิจารณาจากความหมายที่มอบ อันนี้เขาจะไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของเรา ก็ออกแสดงงานในครั้งที่ 1,2 เราชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนแล้วว่า เราไม่ได้ทำสีน้ำด้วยวิธีการที่เขียนกัน ดังนั้นว่าสีน้ำจะต้องขุ่นจืด ความจริงของเขามันกว้างกว่านั้น ไม่ใช่สีน้ำ

จะต้องอยู่บนกระดาษที่เป็นสีเทาขาว ๆ เท่านั้น ดังนั้นถ้าวิพากษ์วิจารณ์นี้ ถือว่าไม่มีความหมายอะไร

อาจารย์จะเรียนถามสำหรับแนวความคิดสำหรับการทำงานในครั้งที่ 3 นี้ "ขอเสริมอีกนิดสำหรับครั้งที่ 2 ผมใช้เทคนิควิธีการอื่น ๆ เข้ามาช่วย เช่นการติดปะ (COLLAGE) หรือการใช้สื่อประสม (MIXED MEDIA) เข้ามาช่วย ซึ่งก็เป็นคำตอบที่ค่อนข้างชัดเจนของสีน้ำนั้นกว้างขวางเพียงไร สำหรับในครั้งที่ 3 นี้ผมได้รับความนับถือจากศิลปิน ในสมัยที่ผมกลับไปอยู่ที่นั่น ที่มีอยู่อยู่ในอันมีภูมิประเทศและบรรยากาศที่สงบ สงาม ก่อให้เกิดความประทับใจต่อการแสดงให้เห็นความรู้ที่เรามีต่อเมืองอุบลราชธานี"

อาจารย์นำมาเสนอในรูปแบบลักษณะใด "ผมพยายามรักษาความเป็นตัวของผมอยู่ คือหาวิธีที่มันต่อสภาพแวดล้อมในธรรมชาติ ใช้รูปแบบทางนามธรรม (ABSTRACT FORM) โดยใช้สีและบรรยากาศที่จดจำจากเมืองนั้น"

สีของอาจารย์มีลักษณะสวยงามเป็นพิเศษ อาจารย์ช่วยพูดถึงลักษณะของผลงานและสิ่งที่ประทับใจ "พอรู้สึกกับสีของเมืองที่งดงาม ประเด็นนี้ผมขอกล่าวถึงที่พบพบกับสภาพแวดล้อมที่แปลก ๆ ในระเบียบ ไม่มีความหมายซ้ำ สีต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสภาพแวดล้อมที่แปลกแปลกให้ผมเป็นไปตามสภาพแวดล้อมนั้น ๆ ดังนั้นงานของผมก็เป็นการสะท้อนให้เห็นสภาพแวดล้อมที่ดี ถ้าเราเห็นงานที่สะท้อนความรุนแรง ความทรมานทรมานเพียงอย่างเดียว มันจะคล้าย ๆ กันว่าเป็นการคอยย้ำจิตใจให้เราพบเห็นสิ่งที่โหดร้ายรุนแรง"

พิชิต ดังเจริญ

ทราบว่าอาจารย์พิชิตมีผลงานที่อ่อนหวานละมุนละไม และเรื่องราวในงานเกี่ยวข้องกับสิ่งที่สุกก่อน กระเพาะอยู่ทางกลางสีที่สดใส คล้าย ๆ กับมีสองสิ่งผสมกัน อาจารย์ทราบว่าอาจารย์คิดอย่างไรครับ

"อันนี้ผมไม่ค่อยเล่า...คือพูดง่าย ๆ ...จนถึงประวัติหรือประสบการณ์ส่วนตัวที่ย้อนหลังมาแล้ว ผมมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องความสงบ...สันโดษ... ดังนั้นใช้ความรู้สึกละมุนละมุนได้มีความคิดเล็ก ๆ ...จากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและจากสังคมที่ผมนำมาในชีวิตอยู่..."

ผลงานของอาจารย์ค่อนข้างไปทางชีวิตไทยเก่า ๆ ซึ่งเป็นอดีต ไม่ทราบว่าจะระยะเวลาของช่วงที่ผ่านไปในของวัฒนธรรมโบราณนี้เป็นอย่างไรครับ

"ครับ ก็มันยังมี...อาจจะเป็นเพราะว่า...ชีวิตของไทยเรานั้นครับ วัฒนธรรมไทยหรืออาจพูดรวมไปถึงประเพณีต่าง ๆ มีความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย...สะดวกสบาย คือคนไทยเรานั้นมีชีวิตอยู่อย่างผู้รักความสงบ อันนี้ผมพูดชีวิตที่ผ่านมานะครับ แต่คราวนี้สำหรับสังคมปัจจุบัน เราจะต้องพบว่ามีปัญหาต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง...ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเศรษฐกิจ สังคม ระบบการเมืองการปกครอง...ไม่พูดถึงการปกครองนะครับ...ใช้ปัญหาต่าง ๆ ที่พูดมาเมื่อก่อนครับ...ก็มันเป็นแรงผลักดันสำหรับสังคมไทยในปัจจุบัน และอันนี้เป็นจุดสำคัญที่เป็นแรงบันดาลใจต่อการสร้างศิลปกรรมของผม"

เมื่อ รูปทรงเพอร์ซิเวอร์หรือรูปทรงเครื่องเรือนนี้อาจารย์คิดขึ้นมาหรือไป study มาจากของจริงครับ

"ผมได้มาจากหลาย ๆ อย่างประกอบกันครับ ทั้งการศึกษาและความประทับใจที่เป็นสัญลักษณ์แทนการถวลาของวัฒนธรรมดั้งเดิม ซึ่งแทนค่าชีวิตความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย และผมต้องการที่จะถ่ายทอดให้เห็นถึงเรื่องชีวิตที่ผ่านไปมาเวลา ขณะเป็นอยู่...แต่...การมองอะไรบางอย่าง อันนี้เป็นความรู้สึกที่มันคือการแสดง... เราแสดงออกของสังคมไทยในรูปทรงดังกล่าวครับ กับเนื้อที่ว่าง...คือได้รวมเนื้อที่ว่างก็คือการรู้จักในใจของมนุษย์ คือในใจผมอยากให้มีความว่าง ความสงบ ความสันโดษอะไรทำนองนี้ แล้วก็มิได้ตัวของต่าง ๆ อยู่ในความว่าง"

ศวีวรรณ เหน็ดการกิจ

อาจารย์ศวีวรรณเป็นศิลปินหญิงคนเดียวในกลุ่ม White ที่ได้ร่วมแสดงผลงานมาโดยตลอด และก่อนการแสดงครั้งนี้อาจารย์ศวีวรรณก็ได้จัดการแสดง One Man Show ขึ้น เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2528 ผมจึงอยากทราบว่าจากประสบการณ์ของการแสดง อาจารย์มีอะไรมาเล่าสู่กันฟังครับ

"คิดว่าการแสดงครั้งนี้ละมุน มีแต่ลึกลับกับภาพมันได้ประสบการณ์หลาย ๆ อย่าง คือได้ทำงานร่วมกับนักเขียนศิลปินอื่น ๆ และได้เห็นแนวทางของเพื่อน ๆ ซึ่งมีมาก่อนให้เกิดการค้นคว้า...การเขียน...ซึ่งมันเป็นเรื่องที่ดี

นะละ... และสำหรับใครที่คิดว่ามีโพทหรือมีกลิ่นอายที่จัดแสดงแล้วได้ก็ดี เพราะได้การแสดงแล้วมันเป็นจุดสูงสุดของศิลปินทุกคน เพราะว่าถ้าจะให้ได้เสนอแนวทางส่วนตัวได้เต็มที่นะละ... คือ...ชัดเจนขึ้น"

เกี่ยวกับผลงานละคร...ผลงานส่วนตัวของอาจารย์ครับ "สิ่งที่เกิดขึ้นในงานนี้เกิดขึ้นจากผลกระทบต่อการจิตใจโดยตรงจากการที่ได้ไปพบเห็น...ไปเที่ยว...ได้สัมผัสกับธรรมชาติ...เกิดประทับใจ เห็นสื่อ...โครงสร้างในธรรมชาติ...เห็นความว่างต่าง ๆ เมื่อ...แล้วเราก็ได้เห็นเป็นสื่อความหมาย คือว่าเรากลยุทธ์นี้ไม่เหมือนกับมา ประทับใจแล้วก็นำมาทำงาน... สำหรับ subject ที่นำมาทำก็แล้วแต่...ไปเที่ยวกับนักถ้ำถ้ำมาทำไม่ได้ไปไหนอยู่แค่ในมือหนังสือกลางคันอะไร เป็นต้นเนี่ย.... ก็สิ่งนั้นออกมาทำ คือ...เราไปรู้ไปเห็นอะไรที่แสดงมันออกมา...และก่อนที่จะทำงานอะไรได้มันจะต้องมีสิ่งที่เรารู้มาก่อน...อีกอันก็คือ คิดว่าผลงานตัวเองเป็นสิ่งที่มันอยู่จริง ไม่ปฏิเสธ ไม่ตอบรับ แต่เสนอสิ่งที่ปรากฏขึ้นจากสังคมและธรรมชาติ

ทัศนะเกี่ยวกับรูปแบบของงานศิลปะแนวเหมือนจริงหรือแนวธรรมดาคือ "คิดว่าศิลปินมีสัญชาตญาณอยู่อย่างหนึ่ง มันต้องเห็นธรรมชาติที่แท้จริงอะไรใหม่ ๆ เป็นแนวทางใหม่ที่จะนำเสนอ ไม่ให้เกิดเหมือนกับการอยู่กันที่ละ...

ในทัศนะของอาจารย์เกี่ยวกับสีน้ำละคร "อันนี้มันขึ้นอยู่กับกลุ่มคนของคนที่ทำงานละละ คือบางคนหลงใหลได้ฝันในเรื่องที่ว่ามันเหมือนสีน้ำ ให้มัน soft ก็คงถูกลักษณะเดิมอยู่ แต่ในความคิดเห็นส่วนตัวนะละ...คิดว่าไม่จำเป็น เพราะคิดว่างานศิลปะควรเปิดให้กว้างไม่ควรมีอะไรจะจ้องจ้องจ้อง จ้องง่าย ๆ คือเราเอา Medium มาใช้แล้วก็สื่อความคิดให้คนดูได้ คิดว่ามันก็พออยู่ พอดี ๆ ก็คือไม่จำเป็น ต้องจำกัดจำเขี่ยมันไว้ด้วยอยู่ในกล่องงานกินไป จุดเริ่มอะไรที่มันเกิดขึ้นได้มากกว่าการที่มันจำกัดที่จะไปคิดลักษณะนั้น ๆ มาบังคับมาเกินไป"

รงค์ศักดิ์ พงษ์แพ่ง

อาจารย์รงค์ศักดิ์เป็นประติมากรที่ทำงานสร้างสรรค์สีน้ำร่วมกับกลุ่ม

White ค่ะแคร์รี่ที่ 1 ออกทราว่า ความคิดที่ของอาจารย์ในการแต่งงาน กลุ่มครับ

“ก็ครั้งแรก ๆ ก็มีการพูดคุยกันว่า...เราจะรวมตัวกันแสดง...เอ้อ... ทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นมาในวงการศิลปะ และโดยเฉพาะส่วนใหญ่... เป็นครูสอนศิลปะด้วยก็สมควรที่จะทำผลงานออกมาแสดงสู่สังคมบ้าง...”

ในคำสัมภาษณ์อาจารย์มีจุดประสงค์อย่างไร?

“พูดถึงว่าการทำงานลักษณะกิจกรรมก็เพื่อเผยแพร่ให้คนทางด้านนี้นอกเหนือจากที่คอยทำงานด้านประติมากรรมแต่เพียงส่วนเดียว และลักษณะงานของคนที่เขียนออกมาจะ...มันก็...พยายามทำออกมาแล้ว...มันก็เป็นลักษณะรูปทรง ซึ่งอยู่ในบรรยากาศโดยบรรยากาศหนึ่ง บางครั้งมันถึงประติมากรรมอะไร ๆ ที่มันผ่าน ๆ มาแล้วก็ยกมาเขียน...ส่วนมากก็ออกมาคล้ายประติมากรรมนั้นละ แต่ว่าประติมากรรมนั้นจำ บางทีต้องการให้อยู่ในสภาพแวดล้อมจริง ๆ ก็ยังไม่เห็น แต่ขอเรามาทำ Paint...paint ไป... Drawing บ้าง มันก็ได้นั้นความคิดของตัวจะเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมาได้เร็วกว่า”

อาจารย์ต้องการอะไรขึ้นในงานชุดนี้...คือว่าต้องการให้ผู้ชมได้รับในเรื่องอะไร?

“คือว่า...ผม...สร้างรูปทรงขึ้นในพื้นที่ว่างคือ Space ที่เวลาแรก ๆ คนก็ศึกษาเรื่อง...เอ้อ...ความสัมพันธ์ของแม่ราบกับน้ำหนักในธรรมชาติบ้าง...ทิวทัศน์บ้าง ต่อมาก็เริ่มสร้างรูปทรงขึ้น บางครั้งก็นำรูปทรงที่เกิดขึ้นจากทางประติมากรรมมาสร้างขึ้นโดยกำหนดให้เป็นรูปทรงอิสระ แม่ราบของสีจะเป็นตัวเชื่อมโยงให้เกิดเป็นหมวดหมู่ขึ้นและผมพอใจที่จะสร้างเรื่องราวขึ้นในรูปทรงครับ...เรื่องราวที่มวลลวดลวดรูปทรงทั้งหมดก็ถือสิ่งที่ผมถ่ายทอดมาจากการประดิษฐ์นั้นเองครับ เพราะผมเชื่อว่า ธรรมชาติมีสิ่งที่ Perfect ให้เราได้ทุกอย่างครับ”

มนต์ชัย ขวธำอ้างค์

สมาธิกรกลุ่ม White ที่ทำงานสีน้ำโดยไม่มีคิดอยู่กับทฤษฎีใด ๆ ทั้งสิ้น กล่าวถึงอารมณ์ความคิดของตนเองว่า

“ที่ว่ากันว่า ความสุขคือความหมายของชีวิต ความสำนึก การดำรงอยู่ ความมั่นคง...และความต้องการในความยิ่งใหญ่ของชีวิต เราทุกคนต่างก็หมก

กับตามโนไปกับ...สิ่งหนึ่งที่คือใจกลั่นตัวเองกับขึ้นมาฝึกที่หมกหมกกับทุกวันท่ามกลางการอันเท่ออย่างแห่งชีวิต...และอะไร ๆ รอบ ๆ ตัวที่บางครั้งน่าเบื่อ...ยามที่เราถ้าเห็น... นอกตัวแล้วทุกทีและมีความสุขให้ชีวิตนี้บ้าง ความสุขของแต่คนอยู่ที่ใจ...มากน้อยตามความต้องการและไม่เหมือนกันในความคิด จ้าพเจ้า...เขียนและคิดเรื่อย ๆ ให้ความรู้สึกละลายไปกับเส้น...ฮึ...ความอิสระอย่างมากมาย...และความสุขง่าย ๆ ก็เกิดขึ้นในตัวจะ งานชุดนี้ เป็นส่วนหนึ่งจากความสุขของข้าพเจ้าที่สัมผัส... แลผมอยากได้เมื่อนั้นที่เล่าไว้ที่สุด”

ปริญญ์ ดันติสุข

โดยสาเหตุที่ศึกษาอยู่ที่ญี่ปุ่น คุณปริญญ์สาธิตเจตนาออกมาเล่าให้ฟังถึงความคิดในการสร้างผลงานจิตรกรรมชุดนี้ครับ
SHIZUOKA 21 ธ.ค. 26 ถึงคุณ...

“เมื่อใกล้บ้าน...ใกล้ทางที่...เคยเรียก...ทำที่คิดและเปลี่ยนตัวให้เกิดขึ้นภายในใจอยู่บ่อยครั้ง”

“คิดถึงคนรัก” ก็เพราะเหตุว่า ช่วงนั้นข้าพเจ้าหน้าหนาวของปีที่ผ่านมาในห้วงเช้าลึก ๆ ออกไป ใจไม่เหลืออยู่ที่กิ่งเลอศักดิ์...ดูอะไรก็แห้ง...จึงขอฝันถึงคนรักและดอกไม้นาง จิตใจก็ชุ่มชื่นขึ้น

“Aki” แปลว่าฤดูใบไม้ร่วง ธรรมชาติของฤดูเวลานั้น...อากาศไม่หนาวและร้อนจัด บนภูเขาต้นไม้มีสีเขียวเข้มแดง เหลือง ส้ม เขียว พรวนไปหมด สมมุติตัวเองให้เป็นเมฆ...เดินเล่น...เกลือกกลิ้งอยู่ในกองใบไม้ร่วงของฤดูนั้น

“Fuyu” แปลว่าฤดูหนาว เมืองที่อยู่ถูกเรียกว่าบ้านนอก...เป็นเมืองเงียบ ๆ มีภูเขาอะและดิดทะเล หลายครั้งที่ข้าพเจ้าไปเที่ยวเล่นที่ฝั่งทะเลฮิโนะอุเอ...ซึ่งมีภูเขาชื่อ Kuno San อยู่ข้างหลัง และที่คิดถึงบ้าน...และที่คิดถึงบ้าน...ก็เลอชิงหนาวใหญ่...

“นก” ปีก่อนตอนต้นมา มักจะนอนตัวหนึ่งเกาะอยู่ที่สายไฟฟ้าให้ทั่วทุกเช้า...ไม่หันมีเพื่อนกับเขาที่ไหน เห็นอยู่เป็นอาทิตย์ ๆ ก็เลอเขาเบาเสวนา

กับในเมื่อบ้าง...คงควาบ้าง...พระจันทร์บ้าง...ต้น Susuki บ้าง จะได้ไม่เหงา

“Melody in Pink” ไม่ว่าใครก็ตาม...ผมก็กินเขาหัวข่อยอยู่เบื้องหลังจะเป็น...พ่อ...แม่...คนรัก...หรือเพื่อนก็ตามแต่ ชีวิตคนบางครั้งก็มีเหตุให้จากกันไกล แต่ด้วยความผูกพัน...อดทน และความรักมีอยู่แล้วละก็ ต้องมีสิวันละนะ ที่ความฝันถึงความอบอุ่นนั้นจะมาหาและเป็นความจริง

งานเหล่านี้เป็นประสบการณ์ชีวิตหนึ่งอยู่ในของผม ซึ่งมีความเชื่ออยู่เสมอถึงการสร้างความรักและความอบอุ่นให้แก่กันและกัน และเช่นกันขอให้ทุกคนมีความสุข มีความฝันและหลังที่จะสร้างชีวิตทั้งของคุณและรอบข้างให้ดีขึ้น

ศราวุธ คงจำปา

ทัศนะส่วนตัวต่อการสร้างงานศิลปะและที่มาของลักษณะรูปทรงในศิลปะของอาจารย์

“ศิลปะคือ...คือว่าไม่จำเป็น Painting มีทั้ง Line ทั้ง Shape ทั้ง Form และสี...ถ้า งานของเขานั้นอย่างที่เคยทำมาคือธรรมชาติแสดงเรื่อง ความเจริญเติบโต มีชีวิต ที่มาของ Form ได้รับความบันดาลใจมาจากธรรมชาติประการ - Form ที่มันถูกน้ำจัดเปลี่ยนแปลง มีความอิสระจากการผูกพัน เกิดเป็น Form ใหม่ผสมกับความรู้สึกตัวเองและ Figure ของ Nude....ผม...เคยทำภาพพิมพ์และงาน Paint โดยนำรูปทรงความรู้สึกเดิมจากงานนั้น แต่เปลี่ยนเป็นสีน้ำขาวให้ Form มีขึ้น โดยนำสีน้ำมาซ้อนกันทำให้เกิดเป็นสีที่สามขึ้น แสดงเรื่องราวของความเจริญเติบโต งานเป็นต้องนึกถึงพลัง แสดงปริมาตร Volume โครงสร้างที่แข็งแรง...ที่มาของ Form นอกจากประการที่มี เช่นพวกสัตว์ไดโน...พวกเซลล์ต่าง ๆ สิ่งมีชีวิตไดโน พวกสัตว์มีขา มีการเจริญเติบโตแตกตัว อีกตัวแยกตัวออก...มันจะเปลี่ยน Form แยกออกมาทีละตัว...โดยสีที่ใช้เป็นสีในจินตนาการทั้งหมด...สำหรับเรื่องของการรู้สึกในงานทั้งหมด ก็เป็นเรื่องของชีวิตที่มีการเปลี่ยนแปลงเจริญเติบโต โดยที่ตัวเองมีความเชื่อเกี่ยวกับชีวิต คืออยากให้เป็นทุกคนให้เคารพชีวิตของคนด้วย เพราะว่าชีวิตทุกคนมีความสำคัญทั้งสิ้น ให้เห็นคุณค่าของชีวิตไม่ว่าคน

จะดีเลวอย่างไรก็พยายามที่จะคืนรสต่อสู้ที่ต่อสู้ต่อไป...”

ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับวงการศิลปะร่วมสมัยของไทยปัจจุบัน

“ก็คิดว่ามีความพัฒนาการ...ในตัวของมันเอง แต่ในเรื่องของความคิดก็ดูจะติด ๆ กับทางยุโรปบ้าง แต่พูดถึง Technique เรื่องความสามารถเฉพาะตัว เรื่ององค์ประกอบการจัดวาง ความคิดไม่เท่าเขา แต่เรื่องของความรู้สึกภายในจริง ๆ ไม่ทราบบ้างรู้สึกจริง ๆ หรือเปล่า ที่ที่ออกมามีอย่างไรก็ได้ไม่สำคัญ เพราะเป็นการเรียนรู้ แต่ในที่สุดท้ายทุกคนก็จะหลุดตัวเองไปได้...แต่ในที่สุดท้ายทุกคนก็กลับมาที่คนตัวเองที่มันใกล้ ๆ ตัวที่เรารู้สึกจริง ๆ ...”

วิโชค มุกตามณ์

ลักษณะของการสร้างผลงานคือมีวิธีการสร้างอย่างไร และมีความคิดความรู้สึกที่ต้องการจะแสดงออกในผลงานของท่าน

“...ถ้าพูดถึงงานที่จริงของคนที่สร้างมา ผมพูดตรง ๆ เลยว่าผมเป็นคนที่ยังฝังใจอยู่กับธรรมชาติ ไม่ว่าอะไรสิ่งแวดล้อมที่เหมือนหรือว่าสิ่งที่มีมากระทบกับตัวผม ทั้งหมดนี้เรียกว่าธรรมชาติและครับ ธรรมชาติมันมีสิ่งอะไรธรรมชาติมันมีทุกอย่าง ๆ ว่ามันมีสิ่งหลายอย่าง บางทีเราออกไปนอกท้องฟ้าจะเจอเมฆนอก ดวงจันทร์ที่ลงมา หรือบางครั้งอาจจะเจอกลุ่มเมฆซึ่งมันแปลกเหล่านี้เป็นธรรมชาติที่เราต้องมาอยู่ หรือแม้กระทั่งต้นไม้ที่อยู่ข้างบ้าน ในบ้านเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผมคิดว่ามันเป็นสื่อมาให้ผมรู้สึกถึงมัน เอ้อ สิ่งทั้งหมดหรือธรรมชาติทั้งหมดทั้งหมดและสัมผัสกับมัน บางทีผมดึงมาใช้ในลักษณะที่เป็นที่ความจริง และบางครั้งก็ดึงมาใช้ในลักษณะที่มีมันเปลี่ยนรูปความเป็นมันเป็นลักษณะของ Abstract Form เพราะฉะนั้นบางครั้งผมใช้ธรรมชาติจริง ๆ เป็นสื่อมาในการสร้างงาน บางครั้งผมสร้างสัญลักษณ์หรือเปลี่ยนมันขึ้นเอง มันรวมกันครับ ผมคิดว่ามันรวมกันระหว่างความคิดของตัวผมกับธรรมชาติ...” และ “ผมก็ยังคิดว่าความคิดอันเดิมว่าสิ่งมีชีวิตจะต้องมีสภาพแวดล้อม ที่มีการสร้างงานในชุดหลัง ๆ ขึ้นมาผมก็มักจะคิดว่าสิ่งมีชีวิตอันนี้ ย่อมต้องมีการเปลี่ยนแปลงแล้วก็ต้องเคลื่อนไหววนทั่วๆ ต้องเจอกับสภาวะหรือสิ่งแวดล้อมซึ่งมีความงาม มีปัญหา หรือว่าสิ่งที่มีความงดงามเติบโตได้ เพราะฉะนั้นทุกส่วนต้องร่วมกันหมด รูปทรงที่สร้างมาในระยะหลังก็จะขึ้นอยู่กับมัน 2 ลักษณะด้วยกัน ลักษณะที่หนึ่งก็คือ ลักษณะ

ที่มันสื่อไปถึงเรื่องความงาม ความคิดโต กับอีกลักษณะหนึ่งก็คือ ลักษณะที่สื่อถึงความเปลี่ยนแปลง ชูชูขึ้น ถ้าเปรียบกับปรัชญาทางพุทธศาสนาที่อาจจะหมายถึงว่าทุกชีวิตต้องมั่งเกิด แล้วก็ต้องมลาย...” และ “...การสร้างสรรค์งานคือผมใช้กรรมวิธีที่เท่าเทียมกับการประดิษฐ์ หมายความว่า Collage คือในครั้งแรกผมใช้หลายวิธีการ แต่ว่าในความคิดจริง ๆ เทคนิคเป็นตัวเชื่อมโยงความคิดและอารมณ์ให้มันร่วมกัน ก็คือว่า ผมจะสร้างรูปทรงขึ้นมา...อันนั้น...ซึ่งผมผูกพันในสามลักษณะ ผมอาจจะมีความคิดเห็นหรือจินตนาการที่เหมือนรูปที่ ผมจะลึกลงมัน สิ่งนั้นอาจจะเป็นสิ่งที่จะเกิดขึ้นใหม่ หรือจับประจักษ์ หรือสร้างอารมณ์ที่ถูกพันกับตัวผม... เพราะฉะนั้นสิ่งที่มีมันประจักษ์ใจไปแล้ว ผมก็สร้างผลงานขึ้นมาจากหลายหัวข้อด้วยกัน...ร่องรอยที่ผมนึกสัมผัส (ความเข้าใจจากอดีต) เหล่านี้จะเป็นรากฐานในงานแต่ละ Subject แต่ละหัวข้อที่ผมจะลึกลงมัน ทั้งนี้หัวข้อที่ผมลึกลงมันหรือจะเป็นเรื่องความเจ็บ เศร้า ผิด แต่บางหัวข้อจะมีความรื่นเริง...อันนี้ผมบอกไม่ได้ว่าเป็นเพราะอะไร เพียงแต่ว่าในช่วงระยะเวลาหนึ่งของการคิดของผม มันจะมีอารมณ์อยู่ช่วงหนึ่ง อาจจะเปลี่ยนแปลงไปอีกก็ได้...นี่ก็คือ Concept ที่แท้จริงในการทำงานของผม...”

จากการแสดงงานที่ผ่านมาครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สองจะครบ อย่างไรก็ตามผมอยากจะไปบ้างต่อวงการศิลปะ

“...หลายครั้งที่กลุ่ม “White” สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสู่สาธารณะชนขึ้นมาแล้ว ก็มีการวิจารณ์ว่าเป็นการนำสีน้ำมาทำไม่ได้เขียนสีน้ำ ผมคิดว่ามันเป็นจุดที่น่าสนใจ...หลังจากการแสดงครั้งที่ 1 หรือครั้งที่ 2 วงการศิลปะที่ทำงานสีน้ำก็เกิดกลุ่มขึ้นมาหลายกลุ่ม แล้วมีกลุ่มสีน้ำหลายกลุ่มที่สร้างสรรค์งานในแนวทางใหม่ ๆ ขึ้น ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มศิลปินอิสระ หรือว่ากลุ่มของนักศึกษาศิลปะที่อยู่ในสถาบันต่าง ๆ รูปแบบของงานที่ปรากฏขึ้นก็เริ่มมีการให้ความสนใจต่อสีน้ำ ไม่เฉพาะว่าจะเป็นเทคนิคหนึ่งแต่เทคนิคใดหรือรูปแบบ Style ใดโดยเฉพาะ”

สมวงศ์ ทัพพรัตน์

อาจารย์มีความคิดเห็นอย่างไรสำหรับการรวมตัวของกลุ่ม WHITE “ผมถือว่าเป็นเรื่องดี เพราะผมเห็นว่าจะจำกัในเชิงวิธีการ สีน้ำ

ถือว่ามันแบบฉบับคือว่า พอเกิดกลุ่มไว้ก็มีการสร้างรูปแบบ และเทคนิควิธีการใหม่ ๆ ซึ่งแค่ก่อนถ้าพูดถึงสีน้ำในเรื่องรูปแบบ เราเห็นถึงแค่ภาพหุ่นนิ่ง ภาพทิวทัศน์ หรือภาพทิวทัศน์อะไรทำนองนี้ มีการเล่นที่สนุก เขียนอย่างไร เขียนภาพ อันที่จริงสีน้ำอาจจะทำได้หลายรูปแบบ เป็นที่แปร่งหลาย ๆ ก็ได้ เขียนทับซ้อนบ้างก็ได้ อันนี้ความงามจะขึ้นอยู่กับผลของมัน ถ้าวาดภาพคนไว้ว่ามันจะต้องเขียนแบบนุ่ม (SOFT) หรือใส เราก็จะจะต้องกำหนดไว้ด้วยว่าสีน้ำมันจะต้องเขียนแบบนี้ ถ้าเป็นอย่างนั้นมันก็มีข้อเสียแล้ว เพราะเราไม่ได้สร้างสรรค์อะไรขึ้นมาเลย การเกิดกลุ่ม WHITE ขึ้นมานี้ เท่าที่ผมได้สอบถามจากบรรดาเพื่อน ครู อาจารย์ นักเรียน นักศึกษา ที่เห็นว่าเราได้ความคิดใหม่ ๆ ที่กว้างขึ้น ทั้งในด้านการเรียนและการสอน”

อยากทราบแนวความคิดในการทำงานของอาจารย์สำหรับครั้งนี้

“ผมย้ายที่อยู่ ที่ทำงานบ่อย ทำให้ความรู้สึกของผมเปลี่ยนไปตามสภาพแวดล้อม ช่วงตอนที่ผมอยู่กรุงเทพฯ มีความรู้สึกว่ามันคือการต่อสู้ดิ้นรน มีผู้คนมากมาย แต่ละคนก็เหมือนต่างคนต่างอยู่ มันเปรียบก็จริงแต่เปรียบยากแล้ว ไม่เหมือนกับที่เคยอยู่ในชุมชนบ้านเราแบบสุขสบาย งามของชนบทจากสภาพแวดล้อมทั่วไป ถ้าเปรียบงานใหม่ ๆ นี้ ผมเท่าที่ทราบ เพราะตอนนั้นผมย้ายมาเป็นคนกลางที่นั่น ซึ่งชีวิตคนเขาจะรู้สึกว่าเป็นอย่างไรไม่เวิ้งว้างอะไร มีผู้คนหนึ่งที่ผมคุ้นเคยมาในชั่วที่แค่เคยออกพอดี ผมเห็นความงามของแสง บางทีคนที่สามล้อมีฉากอดผ่านแสงก็เห็นรอยด้ามดาบ ซื่ออย่าง มันดูสวย และรู้สึกประทับใจที่ได้ถ่ายทอดความงามนี้ออกมา และในการทำงานของผมบางทีผมสเก็ตช์ (SKETCH) มา หรือถ่ายรูปมาทำ เพราะในบางหัวมันไม่ค่อยสะดวกที่จะเอากระดาษไปตั้งเขียน”

อาจารย์มณฑิรา บุญมา

ความเชื่อและทัศนคติการสร้างผลงานศิลปะส่วนตัวและลักษณะการสร้างผลงานสีน้ำที่ผ่านมา

“...ผมชอบแสวงหาสิ่งใหม่ ๆ เสมออันนี้เป็นบุคลิกส่วนตัวนะครับ และชอบค้นคว้า ทดลอง วิธีการแสดงออกในผลงานของผม ๆ จะเอาความคิดเป็นแกนนำเทคนิค วิธีการแสดงออกทางรูปแบบและเทคนิคทางศิลปะจะ

เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ แต่ความคิดรวบยอดในแต่ละโครงการจะมีเป้าหมายอันเดียวกัน งานผมจะเป็นการใช้สัญลักษณ์แทนค่าความหมายหรือความรู้สึกนั้น รูปทรงที่สร้างมักจะเป็นสิ่งที่เราเห็นได้ง่ายในสังคมปัจจุบัน นะอะ เรามาทำเป็น ถ้า เอามาประกอบกันให้เกิดเรื่องราวและความหมาย ในงานครั้งที่ 1 มีอยู่ 2 แนว คือเรื่องราวจากรูปทรงของธงชาติและหนังสือพิมพ์ คือผมมักเป็นคนชอบประจบ เนื่องจากเกิดเหตุการณ์ไม่สงบเมื่อเดือนเมษายน ๒๕3 ผมจึงนำธงชาติมาปิดให้ทุกคนได้เห็นสื่อที่สื่อถึงเหตุการณ์ความไม่สงบในสังคมไทยปัจจุบัน พอในครั้งที่ 2 เรื่องราวเกี่ยวกับสังคมที่ยังคงมีอยู่เช่นเรื่องราวจากสวนสัตว์คน เป็นเรื่องของคนในสังคมปัจจุบันในต่างประเทศ และชุดการแปรเปลี่ยนของโลก โดยแสดงให้เห็นถึงการแสวงหาของวัตถุเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามามีอิทธิพลเหนือธรรมชาติแวดล้อม ถ้าหากครั้งที่ 3 นี้ ผมน่าจะสื่อสัญลักษณ์ของร่องรอยทางรถยนต์ซึ่งเป็นสิ่งแทนเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพราะผมเห็นว่าความเจริญก้าวหน้าของสิ่งใหม่คือถนนหนทางที่ถูกสร้างตัดผ่านธรรมชาติ ขุนเขา สิ่งนี้เป็นคอนกรีตเป็นยางที่มีแต่สิ่งที่เราเรียกกันว่าความก้าวหน้าเข้าไปเปลี่ยนแปลงชีวิตของผู้คนที่เคยใช้ทางเท้าทางเวียน มีวิถีชีวิตสงบเรียบง่าย เมื่อมีร่องรอยถนนเข้ามาตัดเข้าไปแทนที่ทางแปรเปลี่ยนของชีวิตการดำรงอยู่ในชีวิตอยู่ ที่ว่า, ยานพาหนะที่เร็ว ผมเห็นปฏิเสธว่าเป็นสิ่งแต่ปฏิเสธไม่ได้ว่าให้สิ่งลว้าวอยู่ในทำนองเดียวกัน...”

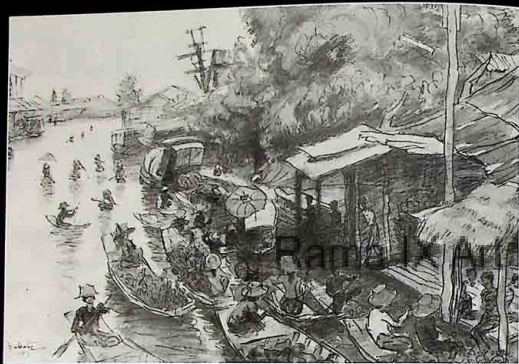
เทคนิควิธีการสร้างงานในการแสดงครั้งที่ 3 นี้

“เทคนิควิธีการผมไม่ค่อยคำนึงวิธีการสร้างงานสีน้ำที่เคยเจอ ๆ กันมาเพราะผมถือว่ามันเป็นอุดมคติมากกว่า ครั้งที่ 1 และ 2 ผมใช้การขีดเขียนกระดาษและทำ Collage ผสมลงไปด้วย บางครั้งใช้กระดาษทรายโรยลงไปภาพเขียนเพื่อสร้างพื้นผิวขึ้น การทำงานของผมมันจะค่อนข้างเหมือนจริงแต่ความจริงแล้วเป็นการเขียนขึ้นจากความรู้สึกจากธรรมชาติที่นั่น ไม่ค่อยมีหุ่นจริง ๆ ในครั้งที่ 2 ก็เช่นกัน ผมสร้างจากความคิดจากความจำ เช่นรูปหินกับน้ำคือเป็นดิน เพราะผมสร้างขึ้นมาเป็นแค่สัญลักษณ์เพื่อให้รู้ว่าเป็นก้อนหิน แผ่นหินเท่านั้น และผมได้ใช้รูปถ่ายเข้ามาผสมด้วย ในครั้งที่ 3 ผมสนใจในการระเหยของน้ำ ดังนั้นจะเรียกว่าผม Painting จริง ๆ ก็ได้ ผมจะอาศัยความคิดจากร่องรอยของน้ำระเหยออกไปเหลือความของน้ำสีไว้ สรุปความแล้วการทำสีน้ำของผมสนใจสิ่งต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างน้ำกับสี

และกระดาษเป็นสื่อในการสร้างผลงาน สีนึกใช้ค่อนข้างหนาครับ”

Form ในงานมักเป็น Geometric Form ผสมกับ Organic Form ครับ Geometric Form มันสะท้อนความเป็นเหตุผลของโลกรัตนาศาสตร์ทางเทคโนโลยีที่แข็งเป็นเหลี่ยมเป็นสิ่งที่สร้างโดยมนุษย์ Organic แทนค่าของสิ่งเป็นธรรมชาติเป็นชีวิตที่ถูก Geometric Form มากำหนด...”

"Damnoensadnak floating market"

ของ นิโร โยโกตา

NIRO YOKOTA

ศิลปินรับเชิญ
INVITED ARTIST

ผลงานและประวัติ
Works-Biography

"หญ้าม้า"
"Water-grasses"
สวีสต์ คัมภีร์

"รุ้ง"
"Rain - bow"
สวีสต์ คัมภีร์

"Box"

ศรณรงค์ สิงห์เสนี

"Road to the Hill"

สมศักดิ์ เขวาร์ธดาพงศ์